

Солдате, я вчитель української мови та літератури Запорізького обласного спортивного ліцею. Пишу тобі листа, бо хочу бодай словом підтримати тебе.

Дякую тобі за те, що ти захищаєш мене і мою родину, за твою витримку, силу волі, мужність і хоробрість. Я можу тільки уявити, як болить твоє серце, твої рани, яким бодем і смутком за рідною домівкою і сім'ю сповнена твоя душа...

Хочу, щоб ти знав, що тисячі українців щодня моляться за твоє життя, благають Бога, щоб в Україні настав мир, і ти нарешті повернувся додому живим, адже тебе чекають рідні.

Я бажаю тобі не впасти духом і тілом, повернутися додому здоровим, поглянути в очі матері і обійняти її. А зараз я благаю тебе – тримайся, адже ти – воїн, ти – захисник, ти – українець!

З повагою Світлицька Катерина

